ښکلې هوسۍ

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: ښکلې هوسۍ

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتۍ ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت – غویی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ.. ۱

بسم الله الرحمن الرحیم ۲

لیکي پوهه:.. ۳

لړلیک ٤

تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

کیسه یا داستان: ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست.. ۷٤

د کار لاندې کتابونو لېست ۷۹

د امکان او وخت په صورت کې... ۸۰

د پخښتۍ څټ ۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي هوسۍ

....

ترانْ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره ښکلی داستان (کیسه) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

- د نظر تېولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شريکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په در نښت
ډاکتر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي هوسۍ

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

کیسه یا داستان:

په پخوا پیر (وختونو) کي زمونږ په هېواد شمال ختیځو ولایتونو کې هوسیو ژوند کاوه او ډېری خلک د هغو لیدو او ځینی نور هم د هغو ښکلو ښکار کاوه.

هغوی ډول ډول وو.

ځینې یې ګلداره (خالخالي) او ځینې نور یې ساده او بې خالې وې.

په هغو کې ډېرې لږې یې سپینې هم په سترګو کېدې.

سپینې هوسۍ تر نورو په قد یا لوړوالي کې غښتلې، اوچته (لوړې) وې.

د سپینو هوسیو ستروګو رنګونه هم د نورو سره توپیر درلود.

د هغوی سترګې شنې او ښکلې وې.

خو د سپینو هوسیو شمیره (تعداد) د نورو پرتله ډېر لږ او کله، کله به د هوسیو په رمو کې، تر سترګو کېدل.

هغوی ټول مینه ناک وو.

یوه ځای به ګرځېدل او څرېدل.

هیڅ وخت یې یوه د بل سره شخړې نه کوې او تل به لکه خویندو سره ګډ ژوند کاوه.

یوه به د بل سره د ستونزو په وخت کې مرستې هم کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

ګل خان یوه پوخ ښکاري و.

هغه تل د مرغیو او سویانو ښکار، کاوه.

یوه ورځ چې په ځنګله کې ښکار پسې ګرځېد، یوه ښکلې او ټکې لرونکې (خال خالي) هوسې یې د مخې نه په ډېره چټکتیا سره، تېره شوه.

هغه کوښښ وکړ چې پر هغې ډز وکړي.

خو هغه د یوې سترګې په رپ سره، تېره شوه.

ګل خان د هغې پسې اخوا دېوا وګرځېد او سوچ یې کاوه چې هغه به و مومي او ښکار به یې کړي، مګر هغه و نه توانېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

ګل خان به سهار وختي د کور نه و وت او هوسۍ به يې په ځنګله کې لټوه.

مياشت تېره شوه او هغه و نتوانېد هوسې بيا و وينی.

د هغه له پاره ځنګله ته، تګ راتګ ستونزمن شو.

اوا(هوا) مخ په سړېدو شوه.

د ژمي ساړه بادونه پيل شوو.

هغه به تودې او وړينې جامې اغوستې او بيا به په ځنګله کې ګرځېده.

د ژمې ساړه پيل شوو، واوره په ورېدو شوه.

په ځنګلو کې ښکار په ټپه ودرېد.

مرغان او ژوي به په ندرت سره له کورونو وتل.

ګل خان ډېر خپه شو.

څه يې د لاسه هم نه راتلل.

يوه ورځ چې هغه ډېر خپه او په سوچ کې ډوب و، ملګری يې چې خان ګل نوميده، هغه پوښتنې ته لاړ.

هغوی يوه د بل سره روغبړ وکړ.

بيا د ژوند ترخې او خوږې پېل شوې.

ګل خان هغه ته د هوسۍ کيسه وکړه.

او هغه ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

څو میاشتې د هغې د ویشتو په هکله به، هره ورځ ځنګلونو کې ګرځېدم.

هغه ښکلې هوسۍ مې ونه لیده.

بیا یې و ویل:

زه کوښښ کوم چې هغه و ولم او یا یې ژوندۍ و نیسم.

ملګري یې و ویل:

دا به ډېره ستونزمنه وي چې هغه بیا و وینې.

هغوی تل په یوه ځای کې نه اوسي.

هغوی لکه کوچینانو، ژوند کوي.

پسرلي کې په یوه ځای، دوبې کې په بل ځای کې وي.

ګل خان و ویل:

ماته یوه سوچ راغی، هغه دا چې:

که زه په ځنګله کې یوه جونګړه جوړه کړم او الته ژوند وکړم، کېدای شي هغه بیا وګورم.

ملګری یې و ویل:

ښه سوچ دی، مګر په ځنګله کې هر راز ژوي وي، کېدای شي تا له منځه یوسي.

ګل خان و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ټوپک لرم.

البته به خپل کوکری(د سپي بچی) او پیشو هم له ځانه سره یوسم.

هغوی به زما سره مرسته وکړی.

خان ګل و ویل:

ستا خوښه!

زما یواځې ویل و.

څو دکیکې لا نه وې تېرې شوې چې د ګل خان ښځې چای راوړ.

بیا ګل خان په پیالو کې چای واچوه او دواړو په مزه، مزه چای و څښل.

غرمه شوه.

خان ګل له ځایه پاڅید او ګل خان ته یې و ویل:

که اجازه وي اوس خپل کور ته ځم.

ګل خان ورو ته و ویل:

چېرې ځې؟

غرمه ده.

د غرمې ډودۍ وخوره، بیا به دواړه لمانځه ته لاړ شوو.

لمانځه نه وروسته به ته خپل کور ته لاړ شې او ځه به ببړته راوګرځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګري يې و ويل:

مننه کوم.

ما په کور کې څه نه دي ويلي.

هغوی به ما پسې دېخوا او اخوا سرګردانه شي.

بيا به بل وخت، راشم او د ستا سره به شپه هم وکړم.

ګل خان و ويل:

سمه ده!

بيا د خپل ملګری سره تر دروازې و وت.

ملګری يې خپلې مخې پسې لاړ.

ګل خان بېرته، کورته ستون شو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغه د خپلې پريکړې خبره د خپلې ښځې سره ګډ (شريکه) کړه.

هغې هم د هغه د ملګري خبره تکرار کړه.

هغه و ويل:

ته هم سمه او رېښتيا وايې.

خو زه هرو مرو په ځنګله کې يوه جونګړه، جوړوم.

ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

ستا خوښه!

مګر زه خوشحاله نه یم.

څو ورځې تېرې شوې.

ګل خان څه ضروري مواد ورته په پور واخیستل.

بیا یې خپل ملګری و غوښت.

هغوی دواړو په ځنګله کې یوه جونګړه، جوړه کړه.

جونګړه د لرګو څخه وه.

پر سر یې هم د ونوڅانګې، لښتې او پاڼې واچوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

بیا ګل خان خپل ملګري سره پېړته، ستانه شوو.

خان ګل خپل کور او ګل خان خپل کور ته لاړل.

خان ګل د کور جوړېدو پای خبره د خپلې ښځې سره شریکه کړه.

هغې ګل خان ته مبارکي و ویله.

هغوی دواړه ډېر خوشحاله شوو.

د بارانونو موسم وه.

ګل خان خپلې ښځې ته و ویل:

څه موده به نور هم صبر وکړو تر څو بارانونه لږ بیا به خپله کډه بار او الته ولېږدوو.

هغې و ویل:

سمه ده!

څو ورځې تېرې شوې.

بارانونه لږ شوو.

ګل خان خپل ملګری راو غوښت.

هغوي کالی ټول او غوټې یې وتړې.

ګل خان له ځانه سره درې خرې هم راوستې وې.

ګل خان شپه د خپل ملګري سره وکړه.

سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی يې اودسونه او بيا يې د سهار لمځونه وکړل.

د خان ګل ښځې سهار چای تيار کړ.

خان ګل او د هغه ملګری بارونه په خرو وتړل.

چای يې و څښل.

بيا ځنګله ته روان شوو.

لارې تولې کږې وږې او لمدې وې.

غرمې وخت کې، هغوی جونګړې ته ورسېدل.

بارونه يې له خرو کوز(کښته) کړل.

هرې خوا ښنه واښه وو.

خرونه په څرېدوشو.

هغوی هم کالی جونګړې ته، د ننه کړل.

خان ګل خپل ملګری سره د شاو خوا ونو ننداره پيل کړه.

ښځې يې هم پر پخلي پيل کړ.

لږ ځنډ وروسته ګل خان خپل ملګری ته و ويل:

زه بېرته، کلي ته ځم.

تاسو ته ښه ژوند غواړم.

ملګري يې مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ
....

ګل خان خره مخکې او کلي خوا روان شو.

خان ګل هم پیشو له کڅوړي و ویسته او جونګړې کې یې خوشې کړه.

بیا یې د چرګانو پښې خلاصې او د جونګړې مخې ته یې خوشې کړل.

چرګان هم د واښو او ځنګله په دانو خوړو پیل کړ.

ډوډۍ تیاره شوه.

هغوی په خوند سره ډوډۍ وخوړه.

ډوډۍ خوړو نه وروسته، ګل خان د چرګانو له پاره هم کوشنۍ جونګړه جوړه کړه.

بیا اخوا دېخواوو نه یې، وچ لرګي راټول کړل او د جونګړې خوا یې واچول.

اوا(هوا) تیاره شوه.

ماښام شو.

ګل خان خپلې چرګې او چرګان په کوشنۍ جونګړې کې بند کړل.

پیشو هم د باندې وه او میاومیاو یې کاوه.

هرې خوا ورته نوې وه.

بیا جونګړې ته د ننه شوه او نغري خوا ته، کښېناسته.

ګل خان او ښخه یې هم جونګړې ته، د ننه شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګلې هوسۍ

....

دروازه يې وتړه.

بنځې يې تېلي څراغ روښانه کړ.

بيا په نغري کې يې د غرمې پاتې کتغ تود او وروسته يې چايجوش پر سکروټو کېښود.

هغوى ډودۍ وخوړه او ورسته يې تريخ چاي پسې هم وڅښل.

لږه ډوډۍ يې پيشو ته هم واچوه.

څه ځنډ وروسته بيده شوو.

سهار شو.

نوى ژوند پيل شو.

ګل خان به سهار وختى په ځنګله کې ګرځېده او ښځه به يې د کور په کارونو اخته وه.

څو ورځې تېرې شوې.

د ګل خان ښځې يوه لويه ټکرۍ و وبده(جوړه کړه).

هغه يې د جونګړى ته نږدې لمر ته کېښوده، تر څو وچه شي.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

ګل خان به د هوسۍ خوبونه ليدل.

يوه ورځ سهار وختى چې ګل خان غوښتل ښکار ته لاړ شي، پر ټکرۍ يې سترګې و لګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

په ټکرۍ کې څه ښکارېدل.

هغه سترګې و مښې او بیا یې ټکرۍ ته و کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

په ټکرۍ کې یوه هوسۍ دوې سپین سویان او څو د سویانو بچیان هم ښکارېدل.

ژر یې ټوپک مخه د هوسۍ خوا و نیوه.

د هغوي پرې پام او هر ژوي، هرې خوا منډې کړې.

ګل خان پرې دز و نه کړ، که نه کولای یې شو چې هوسۍ او یا سویان و ولي.

هغه له ځانه سره و ویل:

کېدای شي هغوی هره شپه په تکري کې تېره او بلد شي.

ګل خان په سوچو، سوچونو کې وړاندې لاړ.

اخوا دېخوا یې و کتل.

په ونو کې مرغانو سندرې ویلې.

هغوی ښکلي غږونه (آوازونه) درلودل.

بیا لږ نور هم وړاندې لاړ.

مخې ته یې څو خړې مرغي پر ځمکه ولیدې.

پر هغو یې ډز وکړ.

لس یې په کې و ویشتې.

په منډه ویشتل شویو مر غیو ته یې ځان ورساوه.

ټوپک یې پر ځمکه کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

ژر يې چاکو(چاقو) له جبه راوويست او د مرغيو په حلالولو يې پيل کړ.

ټولې ويشتل شوې مرغۍ يې، حلالې کړې.

بيا يې د جب نه کڅوړه و وېسته او حلالې کړې مرغۍ يې په کې واچوې.

بيا يې خپل چاکو په ښنو واښو پاک، چاکو يې کات او بيا يې جب ته د ننه کړ.

ټوپک يې پر اوږه کړ او خپلې جونګړې خوا روان شو.

جونګړې ته ورسېد.

ښخه يې پر جاړو اخته وه.

پيشو او چرګې د جونګړې خوا، ګر ځېدل.

ګل خان خپلې ښځې ته و ويل:

دا مرغۍ واخله او غرمې ته ترې کلولې (کوفته) جوړه او پخه کړه چې په خوند يې وخورو.

ښځې يې و ويل:

سمه ده!

هغې مرغې واخيستې او پر پاکولو يې پيل کړ.

ګل خان هم اوبو پسې لاړ او څو منګې اوبه يې راوړې.

ښځې يې هم مرغۍ پاکې او پر پخلې يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ
....

غرمې ډوډۍ تیاره شوه.

هغوی په خوند سره ډوډۍ وخوړه.

ورځ تېره شوه او ماښآم شو.

پاتې کلولي یې د شپې تاوده او ویې خوړل.

بیا ویده شوو.

سهار شو.

ګل خان بیا د نورو ورځو په شان وختي له خوبه پاځېد، د لمانځه نه وروسته یې چای و ځښل او د جونګړې نه د باندې شو.

بیا یې سترګې په ټکرۍ ولګېدې.

ګوري چې بیا په ټکرۍ کې هوسۍ او سویان ښکاري.

ګل خان ورو، ورو خپل ځان یوې ونې ته ورساوه او ځان یې د هغې ډډ ته پټ کړ.

بیا یې د هغو په ننداره پیل کړ.

پوره یوه ګړۍ یې د هغوی ننداره وکړه.

هوسۍ د سویانو سره مینه درلوده.

کله به یې د ټکرۍ نه ټوپ او پر ځمکه به یې ټوپونه وهل او بیا به بېرته ټکرۍ ته راتلل او کېناستل.

ګل خان وروسته د یوې ګړۍ ورو، ورو د ونې شا نه (ځتڼ نه) لرې او خپل ښکار پسې لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هغه بیا څه مرغۍ و ویشتې او کور ته یې راوړې.

هغه د سویانو او هوسیو ښکار بند کړ.

ګل خان د دوېیو ورځو سهارنۍ کیسه خپلې ښځې ته بیان کړه.

هغه خوشحاله شوه او ګل خان ته یې و ویل:

ماته یوه چل راپه یاد شو.

ګل خان و ویل:

څه چل؟

ښځې یې و ویل:

چل داسې دی.

ته هر ماښام ټوکرۍ لږ، لږ جونګړې ته نږدې کوه، و به ګورو چې هغوی هم په ټوکرۍ په سې راځي او که نه.

ګل خان و ویل:

داخو ښه چل دی.

هغه ماښام د جونګړې نه د باندې شو او ټوکر یې څو متره جونګړې ته نږدې کړه او خپله بېرته جونګړې ته ننوت.

سهار و ختي بیا له جونګړې و وت او ټوکرۍ ته یې و کتل، ګوري چې هوسۍ او سویان په ټوکرۍ کې بیده دي.

ګل خان لږ ټکرۍ ته ور نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هوسۍ له خوبه ویښه شوه او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي.

ګل خان پوی شو چې هوسۍ غواړي سویان را ویښ او له ځایه وتښتي.

په دې وخت کې هغه ببرته شا (څټ) ته شو او خپله لاره یې چپه کړه.

ځنګله منځ ته لاړ او څه مرغان ې ښکار او کورته یې راوړل.

ښځې یې د نورو ورځو په شان کټوه (دېګۍ) باندي او ښوروا یې پخه کړه.

بیا هغوی ښوروا وخوړه او په کیسو یې پیل کړ.

ښځې یې و پوښتل:

نن سهار څه کیسه شوې وه؟

هوسۍ او سویان په ټکرۍ کې ول؟

ګل خان و ویل:

هو!

د نورو ورځو په شان هغوی په ټکرۍ کې بیده وو.

زه لږ ور نږدې شوم مګر هوسۍ له خوبه پاڅېده او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي، زه پوی شوم چې هغوی غواړي له ټکرۍ نه وتښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

خو زه بېرته په شا (ځټ) شوم او هغوی مې الته ارامه پرېښودل.

ښځې يې و ويل:

ډېر ښه کار دې وکړ.

ورو، ورو هغوی به زمونږ سره بلد شي.

ګل خان و ويل:

خدای وکړي.

په کيسو، کيسو کې ماښام شو.

بيا ښځې يې و ويل:

اوس لاړ شه او ټکرۍ د چرګانو جونګړې خواته کېږده بيا سهار وګوره چې څه کيسه ده.

هغه له جونګړې و وت او ټکرۍ يې د چرګانو جونګړې خوا ته کېښوده.

بيا بېرته جونګړې ته ننوت او دروازه يې وتړه.

سهار بيا له خوبه پاڅېد.

دروازه يې په کراره خلاصه کړه.

ټکرۍ خوا ته يې و کتل.

هوسۍ او سويان د نورو ورځو په شان په ټکرۍ کې بيده وو.

ګل خان ورو، ورو خپله لار، چپه کړه او ښکار پسې لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

میاشت تېره شوه.

هوسۍ او سویان د ګل خان، ګل خان ښځې، پیشو او چرګو سره بلد شوو.

هغوی به یوه د بل سره مستی او کله به په ټکرۍ کې سره یوه ځای کېناستل او بیده کېدل.

څه موده وروسته یوه غرڅه هم د ګل خان جونګړی ته راغی او التـه د د ټولو سره بلد شو.

په لمړۍ ورځ به ډیر بېریده چه ګل خان ورته زیان (نقصان) ونه رسوی، بیا وروسته له څو ورځو پوی شو چې هغه بې ضرره او د ژویو سره مینه لري.

غرڅه هم کله نا کله به یې د چرګانو او پیشو سره لوبې کوې.

کله به د پیشو او چرګانو سره د جونګړې نه لرې تلل او التـه به ګرځېدل، په کوشنۍ بیالې کې به ګډېدل.

اوبه به یې څښلې.

کله به یوه په بل باندې اوبه پاشلې.

هغوی ډېر خوښ او د خوښۍ نه ډک ژوند پیل کړ.

داسې ښکارېدل چې یوه د بل په خبرو پوهېږي.

ګل خان او د هغه ښځه هم ډېر خوشحاله شوو چې د غرڅه، هوسۍ او سویانو څښتنان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

اوس هغوی یوه پیشو، دوې چرګانې، یوه غرڅه، هوسۍ او څلور سپین سویان لري.

وختونه تېر شوو.

منی شو.

ګل خان د غرڅه، هوسۍ او سویانو ژمې له پاره وابنه راټولول او جونګړې ته نږدې يې خرۍ کول، تر څو په ژمي کې هوسۍ او سویان پرې ماړه کړي.

بیا يې وغوښتل چې غرڅه او هوسۍ له پاره کوشنۍ جونګړه جوړه کړي ترڅو په ژمي کي د هغوی ساړه و نه شي.

هغه څو ورځې په ځنګله کې و نو څانګې او لښتې پرېکې کړې او یوه جونګړه يې د غرڅه، هوسۍ او سویانو له پاره جوړه کړه.

په لمړۍ ورځ هوسۍ جونګړې ته، نه د ننه کېده او ډارېده چې په کې کوم چل نه وي.
هغې له پیشو وغوښتل چې جونګړې ته د ننه شي او وګوري چې په کې کوم چل نه وي.
پیشو، هوسۍ ته و ويل:
ته مه وېرېږه.

زه شپږ کاله د مخې له ګل خان سره آشنا شوم.

هغه ښه سړی او مهربانه دی.

هیڅوک د هغه نه ترخه یادونه نه لري.

زه به لمړی الته د ننه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

هوسۍ و ویل:

مننه کوم.

راځه لمړي زما کور ته لاړه شه او وګوره چې زما کور ښکلی دی او دا کور؟

پیشو ومنه او د هوسۍ سره د هغې کورخوا ته روانه شوه.

په خبرو اترو لاره لنډه شوه.

هغوی د هوسۍ کور ته ورسېدل.

بیا هوسۍ و ویل:

دا سوری وینې؟

پیشو و ویل:

هو!

دا زما کور دی.

پیشو و ویل:

کور د پاسه ګلان هم ښکاري.

ګلان تا کرلي؟

هوسۍ په خندا شوه او ویې ویل:

نه!

په خپله شنه شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګلي هوسۍ

....

پیشو و ویل:

کولای شم ستا کور کې د ننه وګرځم؟

هوسۍ و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

هو!

کولای شې.

پیشو کور ته، د ننه او هوسۍ د باندې څارنه کوه.

څو دکیکي وروسته پیشو د باندې شوه او و یې ویل:

ستا کور ډېر تیاره او راز، رازحشرات لکه:

ماران، لړمان، غونډل، سمسارې او نور حشرات په کې لیدل کېږي
کوم چې کولای شی تا و چچي او له منځه یوسي.

بله مهمه خبره دا ده چې ستا کور ډېر نم لري.

کېدای شي تا ته زیان و رسوی.

بیا هغوی بېرته راروان شوو.

په لاره کې یې پیشو ته و ویل:

مننه کوم.

ته ډېره مهربانه یې.

زمونږ دوستی به تل وي.

په لاره کې د یوې کوشنۍ هوسۍ سره مخ شوو چې مور یې پړانګ
خوړې وه او هغه یوازې پاتې شوې وه.

هغه هوسی ته نږدې او هغې ته یې و ویل:

زه کولای شم ستاسو سره ژوند وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هوسۍ و ويل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

پيشو و ويل:

ته به له مونږ سره لاړه شې.

هغې و پوښتل؟

ستاسو کور چېرته دی؟

پيشو و ويل:

زمونږ کور په ځنګله کې دی.

مونږ د ګل خان سره ګډ ژوند کوو.

بيا کوشنۍ هوسې و پوښتل:

ګل خان څوک دی؟
بيا پيشو ورته ټوله کيسه بيان کړه.
کوشنۍ هوسۍ ډېره خوشحاله شوه.
بيا يې د لوېې هوسۍ، پيشو نه مننه وکړه او درېواړه د هوسۍ نوي کور خوا ته، روان شوو.
هغوی هوسۍ نوی کور ته ورسېدل او لمړی پيشو خونې ته د ننه شوه او ويې ويل:
راځئ!
ښکلی کور دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

څه موده تېره شوه.

ګل خان خپلې ښځې سره کلي ته لاړ.

د چرګانو او سويانو ساتنه د پيشو تر غاړې شوه.

هغوی څو شپې او ورځې الته تېرې کړې.

بيا بېرته خپلې جونګړې ته، ستانه شوو.

هغوی له ځانه سره اوړه، وريجې، غوړي، لوبيا، نخود، چای ، بوره ، صابون، اور لګيد او نور د کور ضروري شيان يې له ښاره اخيستي او خپلې جونګړې ته يې راوړل.

ګل خان د چرګو، سويانو او هوسيو په ليدو سره ډېر خوشحاله شو.

څو ورځې تېرې شوی.

کوشنۍ هوسۍ هم بلده شوه.

هغه به هم د ورځې د بلې لويې هوسۍ، پيشو او سويانو سره ګرځېده او د شپې به بېرته ،کور ته راتلل.

مياشت تېره شوه.

کوشنۍ هوسۍ تری تمه شوه.

ټول د هغې په لټون کې شوو.

هغې د کور لاره ورکه کړې وه.

هرې خوا به يې کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هغه به د ورځې په ځنګله کې ګرځېده.

د شپې به له ډاره د ځنګله نه د باندې ویدېده تر څو کوم ځناور یې و نه خوري.

څو ورځې تېرې شوې.

نه ګل خان وتوانېد چې هغه و مومي او نه هوسۍ د خپل کور لاره.

هغه ډېره خواشینې وه.

څو ورځې نورې هم تېرې کړې.

یوه ورځ هغه په ځنګله کې ګرځېده چې د یوه ښکاري ورته پام شو.

د ښکاري سره بادي ټوپک و.

هغه ورو، ورو د ونې شا (څټ) ته پټ شو.

هوسۍ ګرځېده او ښکاري یې نه و لیدلی.

هغه لرې وه.

ښکاري سوچ کاوه چې په یوه ټک به هوسۍ و ولي او بیا به یې حلاله

او کورته به یې وېسي.

بیا یې په ټوپک کې ساچمه کېښوده او پر هوسۍ یې ډز وکړ.

هغه یې په وچولي کې و ویشته.

بیا یې د هوسۍ پسې منډې کړې.

هغه لږه ژوبله او له سیمې وتښتېده، بیا په یوې دښتې کې دمه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ
....

څو ورځې تېرې شوې.

د هغې د اوچلي درد ډېر شو.

څوک هم نه وه چې د هغې سره، مرسته وکړي.

ګل خان، لویه هوسۍ، سویان او پیشو به د هغې پسې سرګردانه ګرځېدل.

مګر د هغې نه کوم څرک نه لګېده.

پیشو به په ونو کې خته او د اوچتو څانګو نه به یې هرې خوا کتل.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

یوه ورځ پیشو ونې ته وخته او په لیدو یې پیل کړ.

اخوا دېخوا یې وکتل.

نا ببره یې پام کوشنۍ هوسۍ ته شو.

بیا یې چیغه کړه.

هغه ده!

پیدا شوه.

ټولو منډې کړې.

هغه په چټکۍ سره، بېرته راکښته شوه.

پیشو مخکې نور ورپسې او ټول هغې ته نږدې شوو.

په خوشحالۍ سره هغې سره یې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم ډېره خوشحاله شوه.

بیا لویې هوسۍ و ویل:

راځه چې کور ته ځو!

هغې و ویل:

درېدی نه شم.

سر مې ګرځېږي .

لویې هوسې و ویل:

ته ودرېږه.

هغه ودرېده.

لویې هوسۍ ورته و ویل:

ودرېږه او لږ پاڼې وخوره.

هغه ودرېده او ویې ویل:

خوله مې نه رسېږي.

پیشو و ویل:

دا ده زه ونې ته خېږم او څانګه تا ته، ټېټه وم.

هغه ونې ته وخته او څانګه یې ټېټه کړه.

کوشنۍ هوسې هم د ونې په پاڼو خوړو پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هغې په مزه مزه پاڼې وخوړې او ویې ویل:

اوس مې په پښو کې دمه پیدا شوه، کولای شم د تاسو سره کورته، لاړه شم، بیا هغه کورته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

بیا لویې هوسۍ و پوښتل:
وچولی دې ولې زخمي دی؟
هغې ورته ټوله کیسه بیان کړه، بیا لویې هوسۍ و ویل:
راځه چې د ځنګله منځ ته لاړ شو او الته درته څه بوټي او ګلان
ښیم، هغه وخوره ته به جوړه شې.
هغې ومنه او دواړه لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څو ورځې تېرې شوې.

هغه ښه نه شوه.

د ګل خان هغې ته پام شو او هوسۍ ته یې و ویل:

اوچلی دې نه دی ښه شوی؟

هغې و ویل :

نه!

تر اوسه نه دی ښه شوی.

بیا ګل خان د حیوانی کلینیک په لټه شو.

کلینیک ځنګله ته، نږدې وه.

ګل خان حیوانی کلینیک ته لاړ او الته یې د کوشنی هوسۍ په هکله داکټرانو سره خبرې وکړې او د هغوی یې و غوښتل چې هوسۍ ته دوا ورکړي.

داکټرانو و ویل:

هغه دلته راوله چې معاینه یې کړو.

بې له معاینې ځارویو ته دوا نه ورکوو.

ګل خان هر څه کوښښ وکړ، خو داکټرانو د هغه خبره و نه منه.

ګل خان بېرته ځنګله ته ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګلي هوسۍ

....

خبره يې د هوسۍ سره شريکه او هغې هم ومنه او سبا حيواني کلينيک ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکټر هغه معاینه کړه.

بیا یې ګل خان ته و ویل:

د هغې په سر کې ساچمه بنده ده.

ښه به دا وي چې هغه دلته عملیات کړو.

ګل خان و پوښتل:

څو ورځې به دلته پاتې شي؟

داکټر و ویل:

دوې اونۍ به هغه دلته پاتې شي.

ګل خان و ویل:

خواړه به هغې ته څوک ورکړي؟

ډاکټرو وی:

دلته هرڅه بې پیسو(مفته) دي.

مونږ ورته ښه واښه او دوایی ورکوو.

ته سوچ مه کوه!

هغه به ډېر ژر ښه شي.

ګل خان و ویل:

زه کولای شم دلته پاتې شم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکټر و ویل:
نه!
تا ته اړتیا نه شته.
مونږ خپل کوښښ کوو، ته دوې اونۍ وروسته راشه.
هغه ومنه او کور ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هوسۍ څو ورځې په حيواني کلينک کې پاتې شوه.

الته به يې تازه واښه خوړل.

داکټرانو به ورته دوا هم په وخت سره ورکوه.

هغه په لس ورځو کې بېرته ښه شوه.

دوې اونۍ پوره شوې.

ګل خان حيواني کلينيک ته لاړ.

الته يې د هوسۍ پوښتنه وکړه.

داکټرانو هغه د هوسۍ کټ ته يووړ.

د ګل خان په ليدو سره هوسۍ له ځايه پاڅېده.

ګل خان ډېر خوشحاله شو او د داکټرانو نه يې مننه وکړه.

بيا يې هوسې ته و ويل:

څنګه يې؟

هغې و ويل:

ښه يم.

بيا يې داکټرانو ته و ويل:

کولای شوو کورته لاړ شوو.

هغوی و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

هو!

مګر په هوسۍ به پام کوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا هوسۍ و ویل:

زه دلته د کوټي (د خره بچي) سره بلده شوم.

هغه هم غواړي چې زما سره لاړ شي.

ګل خان و ویل:

هغه چېرته دی؟

هوسۍ و ویل:

هغه د کلینیک په انګړ کې دی.

هغوی د کلینیک انګړ ته لاړل.

کوټی هم بنکلی و.

هغه د ډاکټر تر درملنې لاندې و.

هغوی کوټي ته نږدې شوو.

کوټی ډېر خوشحاله شو.

ګل خان ډاکټر ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولای شوو کوټې هم له ځانه سره بوځو؟

داکټر و ویل:

اوس نه!

هغه تر درملنې لاندې دی.

بیا کوم بل وخت.

ګل خان او هوسۍ ډېر خپه شوو.

هوسۍ کوټې ته نږدې شوه.

هغه ته یې و ویل:

ته مه خپه کېږه.

مونږ به تا پسې راشو.

هغه و ویل:

سمه ده!
کومه ستونزه نه شته.
بیا یې له هغه نه خدای پاماني واخیسته او داکټر ته یې و ویل:

د هغه ښه درملنه وکړه.

مونږ به ځو ورځې وروسته د هغه پسې راشو.

داکټر و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

هغوی بیا د داکټرانو سره خدای پامانی وکړه او ورو، ورو د حیوانی کلینیک نه و وتل او کور خواته، روان شوو.

په لاره کې ګل خان هغې ته ډېر نصیحتونه وکړل.

له هغې یې و غوښتل تر څو یوائې اخوا دېخوا لاړه نه شي.

هغې و منه او ګل خان ته یې ډاډ ورکړ.

هغوی کور ته ورسېدل.

پیشو غږ کړ.

میاو میاو(هغوی راغلل)

ټولو له هرې خوا منډې کړې.

ټول خوشحاله شوو.

بیا ټولو و ویل:

ښه شو چې هوسۍ ښه شوه.

نور به هغه یوائې نه پرېږدو چې چېرته لاړه شي.

هوسۍ هم و ویل:

سمه ده!

ټول به یوه ځای ګرځو او د کور نه به ډېر لرې نه ګرځو.

ګل خان و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

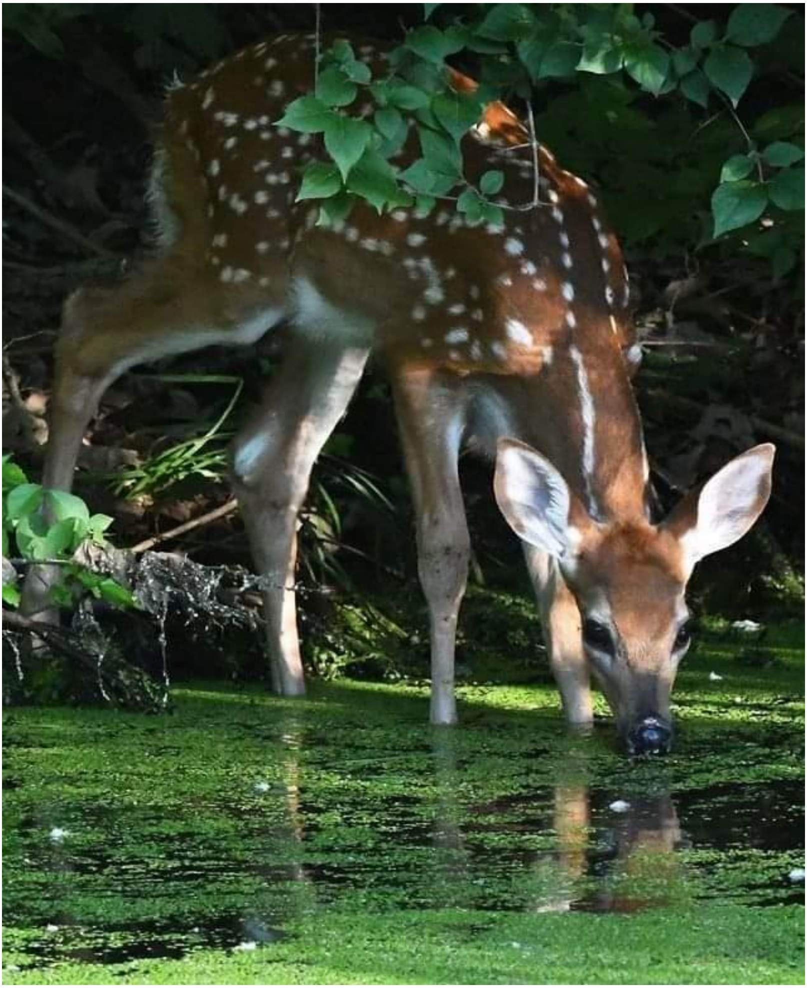

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

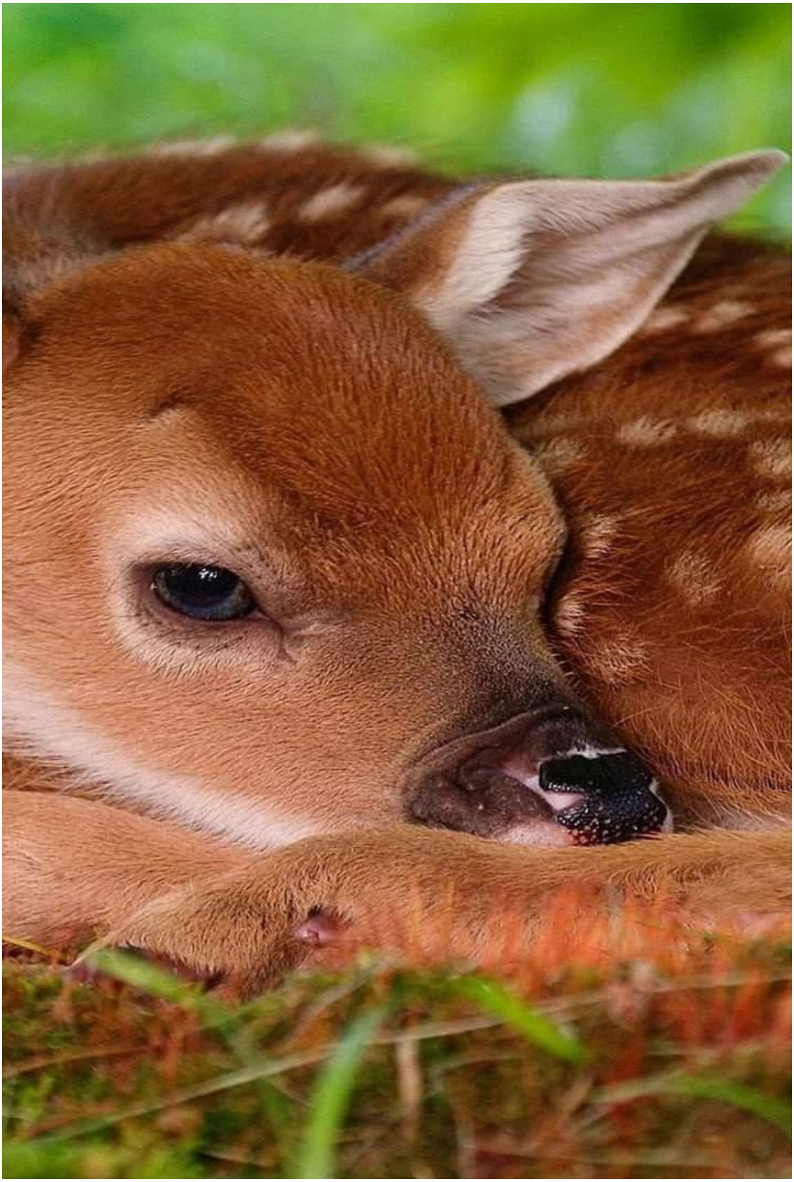

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنـکلې هوسۍ

....

څه موده تېره شوه.

ژوي به ټول يوه ځای ګرځېدل.

هوا سړه شوه.

واوره په ورېدو شوه.

ګل خان له ورايه د ژمي له پاره چمتوالی درلود.

هغه د ژويو د پاره واښه درلودل.

يواځې د اوبو ستونزه وه.

اوبه هم يخ و وهې او د واورو لاندې شوې.

ګل خان به سهار وختي د خپلې بنځې سره له کوره واته او په پلاستيکي لوښو کې به يې او به راوړې.

هغه به لمړي يخک ما تاوه او بيا به يې لوښي ډکول.

وروسته به دواړو کور ته وړل.

الته به يې په لوی ديګې کې اچوې، بيا به هر يوه په خوند سره څښي.

د ژمي ورځې تېرېدې.

اوا(هوا) مخ په ښه کېدو شوه.

پسرلی راغی.

هغوی ټول خوشحاله شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلې هوسۍ

....

سختې ورځې تېرې شوې.

هرې خوا وابنه او ګلان را شنه شوو.

مر غۍ، بیا راغلې.

چرګانو یې هم پر هګیو راغلې.

هګۍ یې تر چرګې کېنوې.

ګل خان هم خوشحاله شو.

خپل ټوپک یې پاک کړل.

بیا یې په ښکار پیل کړ.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی نړۍی انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی نړۍی انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤۷. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه کړۍ کې (پښتو ناول)
٤۸. حشمت خان د کلا معماري
٤۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥۰. د وچو ښونه او پارکونو معماري
٥۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥۲. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندی کړنلاره د معمارانو او انجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠. د يوي مياشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)
٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سيلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور ميړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [ديارلس کلنه فلسطينۍ انجلۍ تر نړيدلي ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاريګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عينک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زير خاک (نزديک معدن مس عينک)

(c) ketabton.com: The Digital Library

.٨٤ ساختمان های کانتینری
.٨٥ کانتینري ودانۍ
.٨٦ Architecture of Buddist temple in Kabul city
.٨٧ ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنـکلـې هوسـئ

....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. لیونی لېوه
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
۷. بندي مرغه
۸. بې وخته باران
۹. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلي هوسۍ

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Beautiful deer

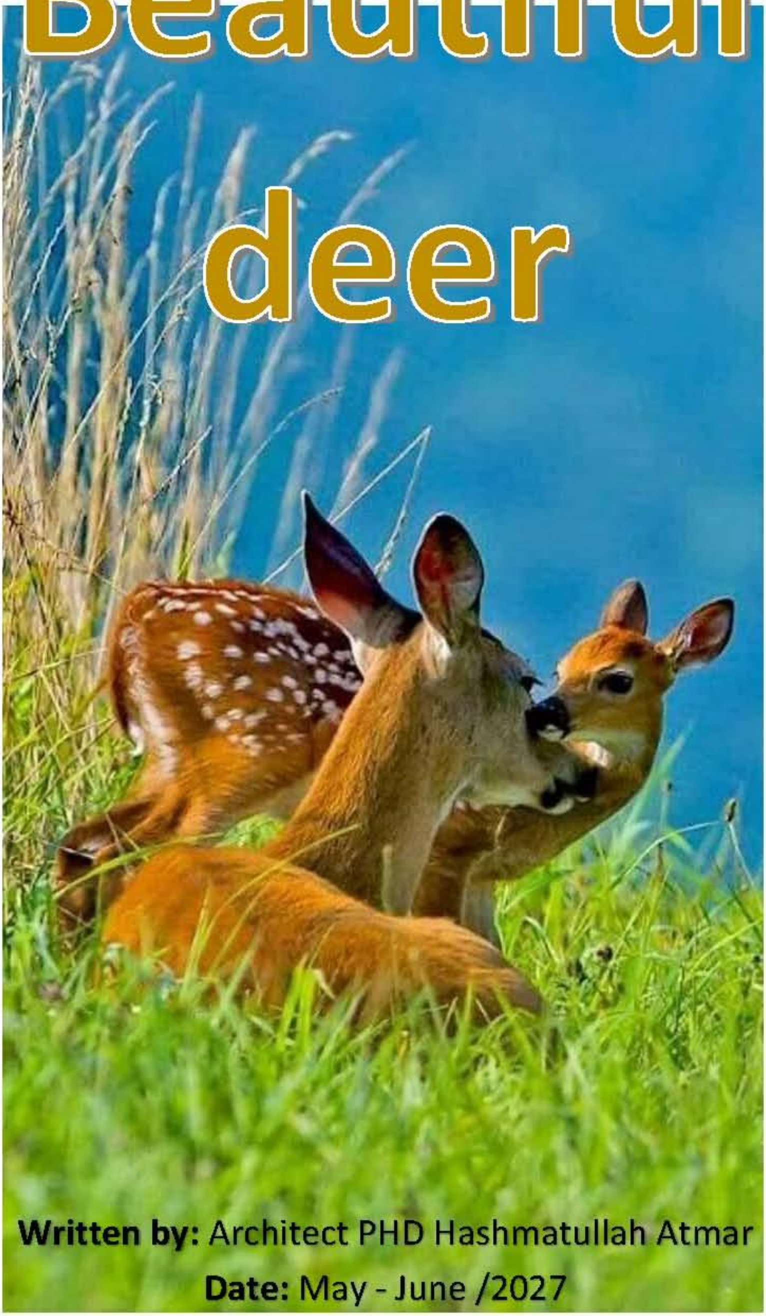

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: May - June /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library